

Intiem poppentheater in het Statenkwartier

HANDEN OMHOOG

Met zijn handen omhoog staat hij in de speelbak. Hij bedient er de poppen mee die met verschillende stemmetjes zijn zelfverzonnen verhaal vertellen en zingen. Met zijn voeten bedient hij de muziek. Arjan Kooman vermaakt jong én oud met Kooman's Poppentheater.

Arjan kreeg de liefde voor poppen met de papelel ingegoten. Zijn vader begon het theater in 1960. Sinds 1969 zit het in de Frankenstraat, waar het gezin destijds naartoe verhuisde. De begane grond werd ingericht als theater, boven woonden ze. "Ik vond het fantastisch. Als kind was ik er elke woensdag en zaterdag bij. Als tiener hielp ik mijn vader en op een gegeven moment ging ik echt meespelen." Arjan rondde weliswaar zijn studie aan de School voor de Journalistiek af, maar de liefde voor het poppentheater won. "Omdat ik er zo goed mijn creativiteit in kwijt kan", vertelt hij.

Kooman's Poppentheater is als een echt theater, maar dan kleiner. Als je binnenkomt, voel je de theatersfeer. Onder het trappenhuis in de hal is er een heuse garderobe, bemand door een basisscholer uit groep zeven of acht. De muren hangen vol met posters van de voorstellingen die door de jaren heen ontstonden. Een stuk of 40. In het keukentje iets verderop staan koffers. Elke koffer bewaart de poppen, attributen en muziekopnames van een voorstelling.

In de langwerpige ruimte naast het keukentje is het theater. De speelbak aan de ene kant, de houten bankjes aan de andere kant. Rood-oranje muren, sfeerverlichting en fluwelen gordijnen. Er is plek voor zo'n honderd kinderen. Tijdens een voorstelling neemt hun fantasie de vrije loop en vergeten ze even de rest van de wereld. Vanuit de speelbak kan Arjan de gezichtjes van de kinderen jammer genoeg niet zien. Maar hij hoort en voelt hun beleving. "Ze roepen spontaan dingen waar ik op inga. Dat improviseren vind ik het leukste aan het vak. Elke keer is het weer anders. En blijf kinderen, daar doe ik het voor. Zij identificeren zich met de poppen, die vaak herkenbare karaktertrekjes hebben."

Elke twee, drie jaar verzint Arjan een compleet nieuw verhaal. "Dat duurt bijna een jaar." De poppen en liedjes maakt hij ook zelf. Zijn inspiratie haalt hij vaak uit dieren. Materialen en stoffen verzamelt hij overal en nergens. Hij bewaart ze tot hij ze een keer kan gebruiken. Soms vormen mensen die hij tegenkomt inspiratie voor het karakter van het poppendier. Of een zinnetje dat hij toevallig op straat opvangt. Zo hoorde hij eens iemand zeggen: 'Jullie moeten mij kennen.' Dat was de basis voor de Blaaskaak (een kikker), die zichzelf een belangrijke manager vindt. Tenslotte is er de muziek. Die componeert broer Joost, voor elke voorstelling een ander stuk.

De allernieuwste voorstelling heet Ezelsel met daarin onder meer Wasco de Wasbeer en Max de Mol. Max vindt in een boomhut het ezelsel. Een ezelsel, wat komt daaruit? Een ezeltje? Of toch niet? Intussen probeert schildersvogel Paulette, een bijpassend schilderij te maken. Maar of dat gaat lukken? De voorstelling gaat officieel op 5 januari in première, maar is al vanaf 15 december te zien.

Frankenstraat 66 • W: www.koomanspoppentheater.nl • T: 070-3559305

